NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2022/481,

annettu 22 päivänä maaliskuuta 2022,

Maailman kauppajärjestön yleisneuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta maataloustuotteiden tariffikiintiöiden hallinnointia koskevan sopimuksen tarkastelusta annettavan päätöksen hyväksymiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 1994 Marrakeshin sopimuksen Maailman kauppajärjestön perustamisesta, jäljempänä 'WTO-sopimus', neuvoston päätöksellä 94/800/EY ([1]), ja WTO-sopimus tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995.

(2) WTO-sopimuksen IV artiklan 1 kohdan mukaan Maailman kauppajärjestön (WTO) ministerikokouksella on valta tehdä päätöksiä kaikista monenkeskisten kauppasopimusten alaisista asioista.

(3) WTO-sopimuksen IV artiklan 2 kohdan mukaan ministerikokouksen istuntojen välisenä aikana ministerikokouksen tehtävistä huolehtii WTO:n yleisneuvosto.

(4) WTO-sopimuksen IX artiklan 1 kohdan mukaan WTO:n elimet tekevät päätökset yleensä konsensuksella.

(5) WTO:n ministerikokouksen joulukuussa 2013 pidetyssä yhdeksännessä istunnossa hyväksyttiin maatalous-sopimuksen 2 artiklassa määriteltyjen maataloustuotteiden tariffikiintiöiden hallinnointia koskevasta sopimuksesta (Understanding on Tariff Rate Quota Administration Provisions of Agricultural Products, as defined in Article 2 of the Agreement on Agriculture) annettu ministerikokouksen päätös (WT/MIN(13)/39), jäljempänä 'tariffikiintiöitä koskeva sopimus'. Tariffikiintiöitä koskeva sopimus sääntelee maataloustuotteiden tariffikiintiöiden hallinnointia.

(6) Tariffikiintiöitä koskevan sopimuksen 13 kohdan mukaan tariffikiintiöitä koskevan sopimuksen toimintaa on tarkasteltava uudelleen viimeistään neljän vuoden kuluttua sen tekemisestä ottaen huomioon siihen mennessä saatu kokemus. Tarkastelun tavoitteena on edistää tariffikiintiöiden käytön jatkuvaa paranemista.

(7) Tariffikiintiöitä koskevan sopimuksen 13 kohdan mukaisesti maatalouskomitea aloitti tariffikiintiöitä koskevan sopimuksen tarkastelun vuonna 2018. Joulukuussa 2019 tarkastelun tulokset esitettiin WTO:n yleisneuvoston kokoukselle maatalouskomitean laatiman raportin muodossa (asiakirja G/AG/29 31 päivältä lokakuuta 2019).

(8) Maatalouskomitean puheenjohtaja esitteli 9 päivänä marraskuuta 2021 neuvotteluraporttinsa ja päätösluonnoksen sellaisena kuin ne ovat asiakirjassa G/AG/32. Maatalouskomitea toimitti samalla asiakirjassa G/AG/32 olevan raportin liitteenä olevan päätösluonnoksen, jäljempänä 'päätösluonnos', yleisneuvoston tarkasteltavaksi ja toimitettavaksi sen jälkeen 12. ministerikokoukseen lopullista hyväksymistä varten, mutta totesi, että jotkut WTO jäsenet eivät olleet vielä saaneet päätökseen asiasta käytäviä sisäisiä neuvotteluja.

([1]) Neuvoston päätös 94/800/EY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1994, Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa (EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1).

(9) Koska WTO:n 12. ministerikokous lykkääntyi, maatalouskomitea päätti ehdottaa määräajan pidentämistä kolmella kuukaudella (eli 31 päivään maaliskuuta 2022 saakka) tarkastelua koskevan päätöksen viimeistelemiseksi.

(10) Yleisneuvoston ylimääräisessä kokouksessa 15 päivänä joulukuuta 2021 WTO:n jäsenet sopivat määräajan pidentämisestä kolmella kuukaudella 31 päivään maaliskuuta 2022 saakka.

(11) On odotettavissa, että WTO:n yleisneuvostoa pyydetään viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2022 tai mahdollisesti myöhemmin vuonna 2022, jos määräajan uudesta pidennyksestä sovitaan, harkitsemaan päätösluonnoksen hyväksymistä, mahdollisesti tietyin muutoksin neuvottelujen jälkeen.

(12) On aiheellista vahvistaa WTO:n yleisneuvostossa unionin puolesta otettava kanta, sillä annettava päätös tulee olemaan unionia sitova.

(13) Päätösluonnos sisältää tariffikiintiöiden vajaakäyttöä koskevan mekanismin tulevaa toimintaa koskevia suosituksia, joiden avulla tarkastelu voidaan saattaa päätökseen, jos kaikki WTO:n jäsenet hyväksyvät ne. Päätösluonnoksen hyväksyminen merkitsisi, että tariffikiintiöitä koskevan sopimuksen määräykset, joilla Yhdysvallat ja kehittyvät maat vapautetaan vajaakäyttöä koskevasta mekanismista, menettäisivät merkityksensä, mikä on selvästi unionin edun mukaista.

(14) WTO:n yleisneuvostossa unionia edustaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Maailman kauppajärjestön yleisneuvostossa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2022 tai, jos määräajan uudesta pidennyksestä sovitaan, myöhemmin pidettävässä kokouksessa unionin puolesta otettava kanta on tukea yhteisymmärrykseen perustuvaa lopputulosta, jotta voidaan hyväksyä päätös maataloussopimuksen 2 artiklassa määriteltyjen maataloustuotteiden tariffikiintiöiden hallinnointia koskevasta sopimuksesta (Understanding of Tariff Rate Quota Administration Provisions of Agricultural Products, as defined in Article 2 of the Agreement on Agriculture) 7 päivänä joulukuuta 2013 annetun WTO:n ministerikokouksen päätöksen (WT/MIN(13)/39) toiminnan tarkastelun päättymisestä, ja kyseisen päätöksen 13–15 kohdan ja kyseisen päätöksen liitteen B muuttumisesta toimimattomiksi, kuten tähän päätökseen liitetyssä asiakirjassa G/AG/32 olevan raportin liitteenä olevassa päätösluonnoksessa esitetään.

2 artikla

Unionin edustajat WTO:n yleisneuvostossa voivat sopia asiakirjassa G/AG/32 olevan raportin liitteenä olevaan päätösluonnokseen tehtävistä vähäisistä muutoksista ilman uutta neuvoston päätöstä.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jolloin se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2022.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. BEAUNE

Maatalouskomitea

G/AG/32

11. marraskuuta 2021

TARIFFIKIINTIÖIDEN HALLINNOINTIA KOSKEVAN BALIN PÄÄTÖKSEN TOIMINNAN TARKASTELU

PUHEENJOHTAJAN RAPORTTI YLEISNEUVOSTOLLE

1.1. Ministerit hyväksyivät ministerikokouksen yhdeksännessä istunnossa joulukuussa 2013 Balilla maatalous-sopimuksen 2 artiklassa määriteltyjen maataloustuotteiden tariffikiintiöiden hallinnointia koskevasta sopimuksesta (Understanding of Tariff Rate Quota Administration Provisions of Agricultural Products, as defined in Article 2 of the Agreement on Agriculture) annetun päätöksen (WT/MIN(13)/39), jäljempänä 'päätös'. Päätöksessä edellytettiin, että sen toimintaa tarkastellaan uudelleen viimeistään vuoden 2017 lopussa tariffikiintiöiden käyttöasteen parantamiseksi. Päätöksen liitteessä A olevan vajaakäyttöä koskevan mekanismin 4 kohdan tuleva toiminta on päätöksen 13–14 kohdan mukaan nimenomaisesti tehtävä tarkastelun yhteydessä.

1.2. Tarkastelu saatiin päätökseen, kun yleisneuvosto hyväksyi kokouksessaan 9–10 päivänä joulukuuta 2019 maatalous-komitean suositukset, jotka ovat asiakirjan G/AG/29 liitteessä 2. Vajaakäyttöä koskevan mekanismin 4 kohdan tulevasta toiminnasta ei kuitenkaan päästy sisällölliseen yhteisymmärrykseen vuosina 2017–2019 tehdyssä tarkastelussa. Sen sijaan asiakirjan G/AG/29 liitteessä 2 olevien hyväksyttyjen suositusten 1 kohdan mukaisesti jäsenet päättivät lykätä vajaakäyttöä koskevan mekanismin 4 kohdasta tehtävän päätöksen määräaikaa kahdella vuodella eli vuoden 2021 loppuun.

1.3. Suosituksissa viitataan myös päätöksen mahdolliseen hajauttamiseen tarjoamalla päätöksen liitteessä B luetelluille jäsenille oikeus lopettaa 4 kohdan soveltaminen, jos jäsenet eivät pääse sopimukseen kyseisen kohdan tulevasta toiminnasta. Se, että vältettäisiin tiettyjä jäseniä koskeva poikkeus, joka voisi seurata siitä, että 4 kohdan tulevasta toiminnasta ei päästäisi sopimukseen sovitussa määräajassa, oli edelleen useille jäsenille tärkeä kannustin löytää kyseisen kohdan osalta hyväksyttävä ratkaisu vuoden 2019 jälkeen maatalouskomiteassa asian tiimoilta käytävissä keskusteluissa.

1.4. Näissä keskusteluissa jäsenet tarkastelivat yksityiskohtaisesti, miten nykyinen 4 kohta toimisi käytännössä vajaakäyttöä koskevan mekanismin viimeisessä vaiheessa. Todettiin, että nykyisen 4 kohdan mukaisen vajaakäyttöä koskevan mekanismin viimeisessä vaiheessa tuojajäsenen on muutettava tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmä joko "ensiksi tullutta palvellaan ensin (FCFS) tullissa" -järjestelmään tai automaattisen tuontilisensoinnin järjestelmään, johon ei liity ehtoja – niin, että valinta tehdään asianomaisen viejäjäsenen (asianomaisten viejäjäsenten) kanssa käytyjen neuvottelujen perusteella. Valittu hallinnointimenetelmä säilytettäisiin tämän jälkeen vähintään kahden vuoden ajan, minkä jälkeen ja edellyttäen, että näiden kahden vuoden käyttöasteet ilmoitetaan ajoissa, asian käsittely katsotaan päättyneeksi ja tästä tehdään merkintä sihteeristön seurantarekisteriin.

1.5. Kehittyvät tuojajäsenet voivat nykyisen 4 kohdan loppuosan mukaisesti valita vajaakäyttöä koskevan mekanismin viimeisessä vaiheessa vaihtoehtoisen tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmän tai säilyttää nykyisen menetelmän. Vaihtoehtoisen tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmän valinnasta olisi ilmoitettava maatalouskomitealle vajaakäyttöä koskevan mekanismin toiminnan yhteydessä. Valittu menetelmä säilytettäisiin vähintään kahden vuoden ajan, ja asian käsittely katsottaisiin päättyneeksi, jos käyttöaste olisi kasvanut kahdella kolmasosalla vajaakäyttöä koskevan mekanismin 3 kohdan b alakohdassa kuvatuista vuotuisista lisäyksistä.

1.6. Näiden keskustelujen perusteella jäsenet saivat paremman käsityksen siitä keskeisestä kiistakohdasta, joka havaittiin vajaakäyttöä koskevan mekanismin 4 kohdan tulevan toiminnan suhteen ja joka liittyy tilanteeseen, jossa kehittyvä tuojajäsen ei saavuta vaadittua käyttöasteen korotusta, kun se joko säilyttää nykyisen tariffikiintiön hallinnointimenetelmän tai käyttää vaihtoehtoista hallinnointimenetelmää.

1.7. Jäsenten pyrkimyksissä päästä sopimukseen 4 kohdasta keskityttiin pääasiassa siihen, että löydettäisiin mahdollisia tulokulmia tämän kehittyviä tuojajäseniä koskevan vielä ratkaisemattoman tilanteen selvittämiseksi, jotta esiin tuodun vajaakäyttöä koskevan asian käsittely voitaisiin saattaa päätökseen.

1.8. Costa Rica esitti epävirallisen tekstimuotoisen ehdotuksen, joka sai laajaa kannatusta: jos kehittyvä tuojajäsen ei täytä käyttöastetta koskevaa vaatimusta (eli kaksi kolmasosaa vajaakäyttöä koskevan mekanismin 3 kohdan b alakohdassa kuvatuista vuotuisista lisäyksistä) kahden vuoden jälkeen vajaakäyttöä koskevan mekanismin viimeisessä vaiheessa, kun se on käyttänyt vaihtoehtoista hallinnointimenetelmää tai säilyttänyt nykyisen menetelmän, siihen

sovellettaisiin 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä esitettyä vakiovaatimusta, jos kiinnostunut viejämaa / kiinnostuneet viejämaat sitä pyytävät. Jos tällaista pyyntöä ei esitetä, kysymys merkittäisiin loppuun käsitellyksi kahden vuoden jälkeen viimeisessä vaiheessa, vaikka vaadittua käyttöasteen korotusta ei olisikaan saavutettu. Tällä ehdotuksella pyritään varmistamaan, että asian käsittelyssä päästäisiin mekanismin viimeisessä vaiheessa lopulta päätökseen tai ratkaisuun.

1.9. Tässä keskustelussa tuotiin äskettäin esille lisäkysymys, joka koski vajaakäyttöä koskevasta mekanismista johtuvien velvoitteiden ja tuojajäsenellä myönnytysluettelossaan mahdollisesti olevien tariffikiintiöiden hallinnointia koskevien erityisten määräysten välistä suhdetta. Jäsenet myönsivät yleisesti, että myönnytykset ja sitoumukset ovat etusijalla myönnytysluetteloissa ja että päätöksen ja siinä vahvistetun vajaakäyttöä koskevan mekanismin tehtävänä on pikemminkin edistää suunniteltujen sitoumusten tehokasta täytäntöönpanoa kuin muuttaa sitoumuksia. Tässä yhteydessä jäseniä ohjasi erityisesti vajaakäyttöä koskevan mekanismin 5 kohta, jossa nimenomaisesti vahvistetaan hierarkia liitesopimusten (jotka GATT 1994 -sopimuksen II artiklan 7 kohdan mukaisesti sisältävät jäsenten myönnytysluettelot) mukaisten velvoitteiden ja vajaakäyttöä koskevan mekanismin määräysten välillä toteamalla, että ristiriidan ilmetessä liitesopimusten määräykset ovat ensisijaisia.

1.10. Ehdotettu päätösluonnos vajaakäyttöä koskevan mekanismin 4 kohdan tulevasta toiminnasta (ks. tämän raportin liite) sisältää keskustelujen perusteella seuraavat osatekijät:

i. Eriytetään vajaakäyttöä koskevan mekanismin nykyinen 4 kohta kahdeksi alakohdaksi niin, että voidaan selkeyttää vakiovaatimusta ehdotetussa 4 kohdan a alakohdassa esitetyllä tavalla ja määrätä erityis- ja erilliskohtelusta 4 kohdan b alakohdassa.

ii. Nykyisessä 4 kohdassa olevan erityis- ja erilliskohtelua koskevan osatekijän sisältö toistetaan muutoksitta ehdotetussa 4 kohdan b alakohdassa.

iii. Jotta voidaan selvittää vielä ratkaisematon tilanne, jossa kehittyvä tuojajäsen ei täytä käyttöastetta koskevaa vaatimusta kahden vuoden kuluttua, kun se on joko säilyttänyt nykyisen tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmän tai käyttänyt vaihtoehtoista hallinnointimenetelmää, päätösluonnoksessa ehdotetaan lisävaihtoehdon sisällyttämistä 4 kohdan b alakohdan jälkimmäiseen osaan, jotta asian käsittely saataisiin päätökseen. Tämä edellyttäisi, että asianomaisen kehittyvän tuojajäsenen on pantava täytäntöön nykyisen 4 kohdan ensimmäisessä osassa oleva vakiovaatimus.

iv. Ehdotetaan uutta alaviitettä 6 niiden mahdollisten huolenaiheiden käsittelemiseksi, joita muutamat jäsenet ovat esittäneet vajaakäyttöä koskevasta mekanismista johtuvien velvoitteiden ja tuojajäsenten myönnytysluetteloihin sisältyvien velvoitteiden välisestä suhteesta. Vajaakäyttöä koskevan mekanismin 5 kohdassa selvennetään jo vajaakäyttöä koskevasta mekanismista johtuvien velvoitteiden ja liitesopimusten mukaisten jäsenten oikeuksien ja velvoitteiden välistä suhdetta.

v. Koska yhteisymmärrys vajaakäyttöä koskevan mekanismin 4 kohdan tulevasta toiminnasta johtaisi myös siihen, että tariffikiintiöitä koskevan Balin päätöksen toiminnan tarkastelu päätöksen 13–15 kohdan nojalla saatettaisiin loppuun, päätösluonnoksessa ehdotetaan, että nämä kolme kohtaa ja päätöksen liite B muutetaan toimimattomiksi.

1.11. Päätöksen 14 kohdassa edellytetään, että yleisneuvoston suosituksiin, jotka koskevat vajaakäyttöä koskevan mekanismin 4 kohtaa, sisällytetään erityis- ja erilliskohtelu. Tältä osin päätösluonnoksessa, joka sisältää suosituksia 4 kohdan tulevaa toimintaa varten, säilytetään voimassa oleva erityis- ja erilliskohtelua koskeva määräys ehdotetussa 4 kohdan b alakohdassa, sillä siinä todetaan, että vajaakäyttöä koskevan mekanismin viimeisessä vaiheessa kehittyvä tuojajäsen voi säilyttää nykyisen tariffikiintiön hallinnointimenetelmän tai käyttää vaihtoehtoista hallinnointimenetelmää ja saada asian ratkaistua osoittamalla vaaditun käyttöasteen korotuksen. Tämä vaihtoehto säilyy muuttumattomana (vrt. päätöksen voimassa oleva 4 kohta). Jos tuojajäsen ei kahden seuraavan vuoden aikana saavuta vaadittua käyttöasteen korotusta näissä olosuhteissa, päätösluonnoksessa voidaan edellyttää, että kyseinen jäsen soveltaa vakiovaatimusta kuten nykyisen 4 kohdan ensimmäisessä osassa (eli ensin tullutta palvellaan ensin tullissa tai automaattinen tuontilisensiointi). Olisi todettava, ettei velvollisuus soveltaa tätä määräystä ole automaattinen edes näiden kahden vuoden jälkeen. Sen sijaan ehdotettua velvoitetta sovellettaisiin ainoastaan asianomaisen viejäjäsenen (asianomaisten viejäjäsenten) pyynnöstä. Jos pyyntöä ei esitetä, vajaakäyttöön liittyvä asia merkitään loppuun käsitellyksi, vaikka tuojajäsen ei täyttäisikään käyttöastetta koskevaa vaatimusta.

1.12. Maatalouskomitea kutsui uudelleen koolle 99. sääntömääräisen kokouksensa 9 päivänä marraskuuta 2021 käsittelemään esityslistan kohtaa 2 D(i), jonka käsittely oli keskeytetty ja joka koskee tariffikiintiöiden hallinnointia koskevan Balin päätöksen täytäntöönpanoa. **Kyseisessä kokouksessa komitea päätti toimittaa tämän raportin liitteenä olevan päätösluonnoksen** [1] **yleisneuvoston tarkasteltavaksi ja toimitettavaksi sen jälkeen kahdenteentoista ministerikokoukseen (MC-12) ministerien päätöstä varten.**

---

[1] Jotkut jäsenet ilmoittivat tarvitsevansa lisäaikaa kuullakseen keskushallintoaan.

LIITE

Ministerikokous, joka

ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön perustamisesta tehdyn Marrakeshin sopimuksen, jäljempänä 'WTO-sopimus', IX artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon maataloussopimuksen 2 artiklassa määriteltyjen maataloustuotteiden tariffikiintiöiden hallinnointia koskevasta sopimuksesta (Understanding on Tariff Rate Quota Administration Provisions of Agricultural Products, as defined in Article 2 of the Agreement on Agriculture) 7 päivänä joulukuuta 2013 annetun ministerikokouksen päätöksen (WT/MIN(13)/39-WT/L/914), joka on päivätty 11 päivänä joulukuuta 2013, jäljempänä 'tariffikiintiöiden hallinnointia koskeva Balin päätös',

palauttaa mieleen asiakirjan G/AG/29 liitteessä 2 olevat, tariffikiintiöiden hallinnointia koskevan Balin päätöksen tarkastelussa tehdyt suositukset, jotka yleisneuvosto hyväksyi kokouksessaan 9–10 päivänä joulukuuta 2019,

toteaa, että edellä mainittujen suositusten 1 kohdassa asetetaan tariffikiintiöiden hallinnointia koskevan Balin päätöksen liitteessä A olevan 4 kohdan tulevaa toimintaa koskevan päätöksen määräajaksi 31 päivä joulukuuta 2021,

päättää, että

1. Tariffikiintiöiden hallinnointia koskevan Balin päätöksen liitteessä A oleva 4 kohta kuuluu seuraavasti:

   4.a. Tuojajäsenen on sen jälkeen viipymättä annettava esteetön pääsy käyttäen yhtä seuraavista tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmistä ([2]), ([3]): yksinomaan "ensin tullutta palvellaan ensin (rajalla)" -järjestelmä tai tariffikiintiössä sovellettava automaattinen tuontilisensointi, johon ei liity ehtoja. Kun tuojajäsen päättää, kumpaa näistä vaihtoehdoista se soveltaa, se neuvottelee kiinnostuneiden viejäjäsenten kanssa. Tuojajäsenen on sovellettava valittua menetelmää vähintään kahden vuoden ajan, minkä jälkeen – edellyttäen, että kyseisten kahden vuoden ajalta on toimitettu oikea-aikaiset ilmoitukset – menetelmästä tehdään merkintä sihteeristön seurantarekisteriin ja asian käsittely merkitään päättyneeksi.

   4.b. Jäseninä olevat kehittyvät maat voivat valita vaihtoehtoisen tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmän tai pitää nykyisen menetelmän voimassa. Tästä vaihtoehtoisen tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmän valinnasta on ilmoitettava maatalouskomitealle tämän mekanismin määräysten mukaisesti. Tuojajäsenen on sovellettava valittua menetelmää vähintään kahden vuoden ajan, minkä jälkeen – jos käyttöaste on kasvanut kahdella kolmasosalla 3 kohdan b alakohdassa kuvatuista vuotuisista lisäyksistä – menetelmästä tehdään merkintä sihteeristön seurantarekisteriin ja asian käsittely merkitään päättyneeksi. Kiinnostuneen jäsenen pyynnöstä sovelletaan 4 kohdan a alakohdan määräyksiä, jos kahden vuoden kuluttua käyttöaste ei ole kasvanut vähintään kahdella kolmasosalla 3 kohdan b alakohdassa kuvatuista vuotuisista lisäyksistä. Jos pyyntöä ei esitetä, asian käsittely on merkittävä päättyneeksi.

2. Tariffikiintiöiden hallinnointia koskevan Balin päätöksen 13–15 kohta ja liite B muutetaan toimimattomiksi.

([2]) Tuojajäsenen toteuttamat toimet ja korjaavat toimenpiteet eivät saa muuttaa tai haitata jäsenellä maakohtaisen määrän osalta olevia oikeuksia, jos jäsenellä on maakohtainen määrä kyseiseen tariffikiintiöön.

([3]) Ristiriitatilanteessa sovelletaan tuojajäsenen myönnytysluettelossa vahvistettuja tariffikiintiöiden tuontijärjestelyjä koskevia erityismääräyksiä.